

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 4920

Doknr.
248471

Dato
14-05-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 7. maj 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 475 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 475:

”Den delvise åbning og den deraf følgende generelt øgede smitterisiko stiller nogle ekstra krav til mennesker med behov for praktisk hjælp i hverdagen. Er ministeren indstillet på at gøre det muligt for arbejdsgivere i BPA-ordninger i den særlige situation at begrænse antallet af hjælpere mest muligt? Det kunne f.eks. være ved at få nogle hjælpere til at arbejde mange og lange vagter, mens andre hjælpere, der eksempelvis har ægtefælle eller børn med betydelig smitterisiko, hjemsendes med lønkompenstation, så de fastholdes som hjælpere og kan træde til, når smitterisikoen igen gør det muligt.”

Svar:

Den, der er arbejdsgiver i den enkelte hjælperordning, har ansvaret for, at de samlede udgifter til hjælperløn ligger inden for det af kommunen bevilgede tilskud. Inden for den samlede bevillingsmæssige ramme vil der kunne ske en fleksibel tilrettelæggelse af hjælpervagterne, f.eks. ved at forlænge den enkelte hjælpers vagter, så færre hjælpere leverer hjælpen.

Ud over at sådanne dispositioner skal ligge inden for rammerne af den samlede bevilling, skal de også leve op til aftalen med den enkelte hjælper om løn og øvrige ansættelsesvilkår, herunder det, som måtte være aftalt om løn under hjemsendelse. Desuden må man være opmærksom på overholdelse af reglerne for arbejds- og hviletid for de hjælpere, som tager længere vagter.

I de situationer, hvor fleksibel tilrettelæggelse af hjælpervagterne og hjemsendelse med løn ikke er muligt inden for den af kommunen fastsatte bevillingsmæssige ramme, vil noget sådant ikke kunne ske, medmindre der tilføres ekstra midler til området.

Ministeriet har i den forbindelse regnet på en model, hvor der ydes tilskud til dækning af lønudgifter til en ekstra hjælper pr. ordning, hvilket vil gøre det muligt at nedbringe antallet af hjælpere med én og tilsvarende forlænge vagterne for de øvrige hjælpere. Udgifterne herved skønnes med usikkerhed at udgøre omkring 100 mio. kr. pr. måned afhængig af model.

Hvorvidt der bør afsættes midler hertil, er et spørgsmål om prioritering. Men når det samtidig tages i betragtning, at et hjælperteam ofte består af 5-6 hjælpere, vil effekten i

forhold til at nedbringe smitterisikoen være minimal. Endvidere må det indgå i overvejelserne, at en måned næppe vil være nok, før smitterisikoen er forsvundet for borgere med hjælperordninger.

Under alle omstændigheder vil jeg opfordre til dialog mellem arbejdsgiveren, arbejdslederen og hjælperne i den enkelte ordning og kommunen med henblik på i fællesskab at finde frem til en god løsning i den aktuelle situation.

Med venlig hilsen

Astrid Krag